

Into the Void 2010-2017

Uitgangspunt voor de serie *Into the Void* is het begrip "leegte", zowel in letterlijke zin, als in de hoedanigheid van mentale ruimtebeleving.

Nadenkend over leegheid, wordt men geconfronteerd met het niet-zijn en de afwezigheid van iets, het onzichtbare en het ongrijpbare. Het verbeelden van de leegte en met name zoals deze zich voordoet in verlaten, anonieme, stations ruimtes vormt het thema van de serie.

Autobiografische herinneringen spelen een rol in het werk.

De ontstane beelden geven ook a.h. w een gedroomde werkelijkheid (dreamed reality) weer, zoals deze b.v. te zien is in de surrealistische schilderijen van de Italiaanse kunstenaar Giorgio De Chirico.

Beelden van tastbare urbanistische/architectonische vormen, transformeren in schijnbaar abstracte, illusionistische "environments", waarin het licht een metamorfose teweegbrengt en een nieuwe perceptie creëert en als zodanig de leegte benadrukt.

De mens is in deze serie niet zichtbaar maar je voelt nog wel de menselijke aanwezigheid.